

Con có đánh máy lại bức thư ở phía dưới để bác dễ nhìn hơn ạ.

Em tên Lê Thu Bích Tâm

Em được sinh ra trong một gia đình có đầy đủ ba và mẹ. Ba em là một người đàn ông hiền lành và ít nói, không biết luôn chăm lo cho gia đình và đi công hành cùng với ba trong những năm tháng khó khăn của mẹ em khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cuộc sống vô cùng khó khăn. Nhưng mẹ cố gắng và yêu thương con cái, ba mẹ em đã nỗ lực để làm việc mong cho gia đình có một nơi ở đáng hướng và để cho em được đầy đủ điều kiện đến trường học. Và cuối cùng điều mà ba mẹ mong muốn cũng đến, sau bao nhiêu năm lao động cực khổ, ba mẹ cũng xây được một căn nhà ở gần đường lớn, cuộc sống ổn định nửa mùa mãn bề thảnh thơi. Kể từ đó gia đình em không còn có những ngày mưa bão nữa. Khi em đi trường, những lúc nắng gắt em ngã bệnh nữa thì em vui lại càng vui khi gia đình em dần dần thành viên mới.

Nhưng niềm vui ấy chỉ diễn ra trong một thời gian ngắn ngủi. Rồi có bất đầu từ đây.

Đúng vào cái hôm em học giảng vào lớp 10, ba phát hiện mẹ em thay lòng. Hai người không nói chuyện với nhau nữa. Ba mẹ em quyết định ly hôn vào sáng hôm sau. Mẹ em lựa chọn ra đi. Nhưng vì sự níu kéo của em mẹ đã mềm lòng và ở lại. Ba vì yêu thương các con nên đã tha thứ cho mẹ. Mọi chuyện cứ tưởng chừng như đã được giải quyết êm đẹp và gia đình em lại hạnh phúc như xưa. Một tuần sau, ba bắt gặp mẹ nói chuyện với người đàn ông đó qua cửa sổ. Vì không nên bấy lâu trong ba đã lần lần tích tụ. Ba dùng dao đâm vào ngực mẹ mặc cho sự ngăn cản và cầu xin thảm thiết của em. Sau khi mẹ ngã đi ba tìm đến thuốc trừ sâu. Kể từ đó hai chị em của em thành những đứa trẻ mất mẹ xa ba. Năm đó ba

em nhận án tù 6 năm tại nhà hạnh phúc áp ngay cả
bảy giờ chủ còn hai chị em. Em gái em chỉ mới hai tuổi
rồi đã không có ba mẹ chăm sóc. Một năm đầu em vừa làm
mẹ vừa làm ba để chăm sóc và nuôi em mình. Nhưng sau đó
rất may mắn có vợ chồng em đã đưa hai chị em về sống chung.
Cuối cùng ở quê thì làm gì có đủ điều kiện, chúng em sống
nhờ sự giúp đỡ của xã hội.

Sau ba năm ba em đưa nhận án treo. Nhưng vì ảnh hưởng
bề tâm lý cũng như môi trường sống ba em hiện đang bệnh
Parkinson, không thể làm các công việc nặng cũng như đi lại
rất khó khăn. Gia đình em chủ yếu làm vườn trồng tiêu. Nhưng
hiện nay tiêu hạ giá trầm trọng chỉ có 44.000 đ/kg. Một năm
như thế chủ trồng vào mùa thu hoạch để mang lại cuộc sống
nhưng bảy giờ thì không đủ để phân bổ, chăm sóc hướng dẫn
gì là nơi đến sinh hoạt.

Em gái của em năm nay đang học lớp Hai. Em ấy là một
bé gái rất ngoan và hiểu chuyện. Hiện ba và em gái đang sống với
nhau ở quê.

Em em là sinh viên năm 2 của trường Cao đẳng Công Nghiệp
chính phủ Hồ Chí Minh. Ngành Kế Toán. Em chọn ngành này bởi lẽ
công việc nó đa dạng, dễ kiếm việc và nhất là sau này em có
thể kiếm một công việc ở gần nhà, có thể gần ba, chăm sóc cho
ba và nuôi em gái của mình.

Cuối cùng em mong các quý ân nhân có thể giúp đỡ để em
có thể được tiếp tục đến trường.

Em xin hứa sẽ cố gắng học thật tốt để thành công.
Em xin chân thành cảm ơn.

Bu Hanh

Đã Thị Đức Tâm



Em tên Lê Thị Bích Tâm.

Em được sinh ra trong một gia đình có đầy đủ ba và mẹ. Ba em là một người đàn ông hiền lành và ít nói, không hút thuốc, không rượu bia, suốt ngày quần quật với rẫy vườn. Mẹ em luôn chăm sóc cho gia đình và đồng hành cùng với ba trong những năm tháng khó khăn. Ba mẹ khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cuộc sống vô cùng khó khăn. Bằng sự cố gắng và yêu thương con cái, ba mẹ đã nỗ lực để làm việc mong cho gia đình có một nơi ở đoàn hoàng và để cho em được đầy đủ điều kiện để đến trường hơn. Và cuối cùng điều mà ba mẹ mong muốn cũng đã đến sau bao nhiêu năm lao động cực khổ, ba mẹ cũng xây được một căn nhà ở gần đường lớn, cuộc sống ổn định mùa màng bội thu. Kể từ đó gia đình em không còn sợ những ngày mưa sinh lầy khi em đến trường, những lúc nắng gắt em ngã bệnh nữa. Niềm vui lại càng vui khi gia đình em đón thêm thành viên mới.

Nhưng niềm vui ấy chỉ diễn ra trong một thời gian ngắn ngủi, biến cố bắt đầu từ đây.

Đúng vào cái hôm em khai giảng vào lớp 10 ; ba phát hiện mẹ em thay lòng. Hai người không nói chuyện với nhau được nữa. Ba mẹ quyết định ly hôn vào sáng hôm sau. Mẹ em lựa chọn ra đi, nhưng vì sự níu kéo của em, mẹ đã mềm lòng và ở lại. Ba vì yêu thương các con nên đã tha thứ cho mẹ. Mọi chuyện cứ tưởng chừng như đã được giải quyết êm đẹp và gia đình em lại hạnh phúc như ngày xưa. Một tuần sau, ba bắt gặp mẹ nói chuyện với người đàn ông đó qua điện thoại. Sự kìm nén bấy lâu trong ba đã lên đỉnh điểm. Ba dùng dao đâm vào ngực mẹ mặc cho sự ngăn cản và cầu xin thảm thiết của em. Sau khi mẹ ngất, ba tìm đến thuốc trừ sâu. Kể từ đó hai chị em của em trở thành những đứa trẻ mất mẹ xa ba. Năm đó ba em nhận án tù 6 năm. Căn nhà hạnh phúc ấm áp ngày ấy bây giờ chỉ còn hai chị em. Em gái em chỉ mới hai tuổi rưỡi đã không có ba mẹ chăm sóc. Một năm đầu em vừa làm mẹ vừa làm ba để chăm sóc và nuôi em mình. Nhưng sau đó rất may mắn, cô và dượng em đã đưa hai chị em về sống chung. Cuộc sống ở quê thì làm gì có đủ điều kiện, chúng em sống nhờ sự giúp đỡ của xã hội.

Sau 3 năm ba em nhận án treo. Nhưng vì ảnh hưởng về tâm lý cũng như môi trường sống, ba em hiện nay đang bệnh Parkinson, không thể làm các công việc nặng cũng như đi lại rất khó khăn. Gia đình của em chủ yếu làm vườn trồng tiêu. Nhưng hiện nay tiêu hạ giá trầm trọng chỉ có 49.000 VND/kg. Một năm như thế chỉ trông vào mùa thu hoạch để trang trải cuộc sống nhưng bây giờ thì không đủ để phân bón, chăm sóc huống hồ gì là nói đến sinh hoạt.

Em gái của em năm nay đang học lớp 2, em ấy là một em gái rất ngoan và hiểu chuyện. Hiện ba và em gái đang sống với nhau ở quê.

Còn em là học sinh năm 2 của trường Cao Đẳng Công Thương thành phố Hồ Chí Minh, ngành kế toán. Em chọn ngành này bởi lẽ công việc nó đa dạng, dễ kiếm việc và nhất là sau này em có thể kiếm một công việc gần nhà, có thể gần ba, chăm sóc cho ba và nuôi em gái của mình.

Cuối cùng em mong các quý ân nhân có thể giúp đỡ để em có thể được tiếp tục đến trường.

Em xin hứa sẽ cố gắng học thật tốt để thành công. Em xin chân thành cảm ơn.

Lê Thị Bích Tâm.